

гали в горите и планините. Следователно, селените може да бждат най-добрият инструмент за готвещия се концерт в Турция с политиката на Чайковски, стига само да се привържат към трона на султана с подобряване на положението им.

За да привърже масата към себе си, Чайковски гледал да завързва с нея сношения. И наистина, той съобщава, че доето са пребивавали, населението ги обиквало. Във Сливен два пъти пребивавали, и двата пъти се радвали на приятелството на гражданите. Иван Димосията помни, че на Благовещение и Великден, по заповед на Саджк паши, полковата музика на казаците свирела в квартала Клуцокор, харманите и люлките. В нея служили и двама сливенци: Юрдан чауш и Георги чауш, обесени от местната власт, след разформирането на казак алай, защото един турчин ги наклеветил, че били тайни бунтовници.

Сливенци изобщо немали никаква вреда от казаците, като гарнизон в града им. Напротив, те и селените от околността виждали в тях истински защитници. Залавянето четата на страшния разбойник Кушчуоглу им показало превъзходството на казаците пред турската стража. Това обстоятелство усилило техните връзки с казаците. Същевременно то още повече уронило авторитета на властта пред очите им. За тях никой турчин вече не бил опасен, защото всички се страхували от казаците. Дори богатия чифликчия Саадет Герай, потомък на кримските ханове и покровител на Кушчуоглу, се увързал около техния началник. Казаците станали фактически единствена власт за цялото население във Сливен и околността му. Духа на сливенци се повдигал при пълно съзнание за безкористието и юначеството на сжнародниците им Казак алай. Може би, присъствието на последния да усиливало и революционното настроение на сливенци. Но държането на Саджк паша им доказало, че той ги закриля от турците само като мирни граждани на империята. Все пак и това е било достатъчно, за да се повдига в тях националното съзнание и да зрее идеята, че главната длъжност на властта е да служи на населението, а не да го ограбва и притиска. Понеже турците не могли да изменят отношенията си към бжлгарите, под закрилата на системата на Саджк паша могло само да зрее семето за свободен живот, което насаждали казаците със своето пребиване между бжлгарите и което, най-сетне, узрело се изрази в една съдбоносна за турската империя буря. Най-големата заслуга на Саджк паша към сливенци и бжлгарите изобщо на Румелия и балканите е, че през 1867-68 год. запазил от кръвопролития ония бжлгарски кжтове, в които по-късно се развива главно априлското въстание. Но тая заслуга най-вече